

Súd: Krajský súd Trenčín  
Spisová značka: 8CoCsp/14/2023  
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3722202882  
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 06. 2023  
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Darina Legerská  
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2023:3722202882.1

## Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne ako odvolací súd v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Dariny Legerskej a členiek senátu Mgr. Ivany Šlesarovej a JUDr. Ivety Sopkovej v právnej veci žalobkyne: A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. XXX/X, XXX XX C., proti žalovanému: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., IČO: 35 792 752, so sídlom Pribinova 25, 824 96 Bratislava, právne zastúpenému: Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., so sídlom Kubániho 16, Bratislava, IČO: 47 233 516, o žalobe na obnovu konania a o návrhu na odklad vykonateľnosti rozhodnutia, o odvolaní žalobkyne proti uzneseniu Okresného súdu Považská Bystrica č. k. 3Csp/56/2022-35 zo dňa 13. januára 2023, takto

### rozhodol:

- I. Uznesenie súdu prvej inštancie vo výroku I. **p o t v r d z u j e .**
- II. Odvolanie proti výroku II. uznesenia **o d m i e t a .**
- III. Žalovanému **p r i z n á v a** proti žalobkyňi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

### o d ô v o d n e n i e :

1.1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie výrokom I. odmietol žalobu na obnovu konania z dôvodu, že žaloba na obnovu konania nesmeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému je jej podanie prípustné, výrokom II. zamietol návrh na odklad vykonateľnosti rozsudku Okresného súdu Považská Bystrica č. k. 5Csp/20/2020-148 zo dňa 06.04.2021 z dôvodu, že neexistujú dôvody hodné osobitného zreteľa na odklad vykonateľnosti rozhodnutia a výrokom III. žalovanému nepriznal nárok na náhradu trov konania.

1.2. V odôvodnení súd prvej inštancie s poukazom na § 397, § 398, § 400, § 460, § 413 ods. 1, § 413 ods. 1 písm. c), § 412 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej CSP) v rámci posudzovania podmienok prípustnosti žaloby na obnovu konania uviedol, že žaloba na obnovu konania je mimoriadnym opravným prostriedkom, ktorý predstavuje výnimku zo zásady nezmeniteľnosti právoplatného súdneho rozhodnutia vychádzajúcej z princípu právnej istoty nastolenej právoplatným súdnym rozhodnutím. Do takéhoto stavu možno zasiahnuť a právoplatné súdne rozhodnutie napadnúť len vo výnimočných prípadoch zákonom stanovenými prostriedkami, pričom jedným z týchto prostriedkov je aj žaloba na obnovu konania. Jej použitie by však malo byť mimoriadne a jej prípustnosť musí byť vyvážená sprísnenými podmienkami, za splnenia ktorých je súd oprávnený žalobu na obnovu konania prejednať a rozhodnúť. Medzi tieto sprísnené podmienky patria zákonom taxatívne vymedzené dôvody prípustnosti obnovy konania, úzke vymedzenie okruhu osôb, ktoré sú oprávnené podať žalobu na obnovu konania, ustanovenia o subjektívnej a objektívnej lehote a ďalšie. Ak nie je splnená čo i len jedna z podmienok, musí súd rozhodnúť tak, že žalobu na obnovu konania odmietne.

1.3. Súd prvej inštancie poukázal, že žalobkyňa sa podanou žalobou domáhala obnovy konania, ktoré sa viedlo na Okresnom súde Považská Bystrica pod sp. zn. 5Csp/20/2020.

V konaní bolo rozhodnuté rozsudkom Okresného súdu Považská Bystrica pod č. k. 5Csp/20/2020-148 zo dňa 06.04.2021. Proti predmetnému rozsudku podala žalobkyňa odvolanie, o ktorom Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací uznesením pod č. k. 27CoCsp/42/2021-199 zo dňa 31.05.2022 rozhodol tak, že rozsudok Okresného súdu Považská Bystrica pod č. k. 5Csp/20/2020-148 zo dňa 06.04.2021 zrušil a konanie zastavil a zároveň rozhodol o trovách konania.

1.4. Vychádzajúc z citovaných zákonných ustanovení je podľa súdu prvej inštancie zrejmé, že pre splnenie podmienky prípustnosti žaloby o obnovu konania musí žaloba na obnovu konania smerovať buď proti právoplatnému rozsudku, proti právoplatnému uzneseniu, ktorým bol schválený zmiar alebo proti právoplatnému platobnému rozkazu. Keďže žaloba žalobkyne smerovala proti rozsudku Okresného súdu Považská Bystrica č. k. 5Csp/20/2020-148 zo dňa 06.04.2021, ktorý nenadobudol právoplatnosť, nakoľko bol uznesením Krajského súdu v Trenčíne č. k. 27CoCsp/42/2021-199 zo dňa 31.05.2022, ktorým bolo konanie zastavené, zrušený, súd prvej inštancie dospel k záveru, že v danom prípade je potrebné žalobu na obnovu konania odmietnuť z dôvodu jej neprípustnosti. Neexistuje totiž žiaden právoplatný rozsudok a ani právoplatné uznesenie o schválení zmiaru, resp. právoplatný platobný rozkaz, proti ktorým je žaloba na obnovu konania prípustná.

1.5. Súd prvej inštancie ďalej konštatoval, že neexistujú ani dôvody hodné osobitného zreteľa na odklad vykonateľnosti napadnutého rozhodnutia, keďže bolo zrušené, a preto návrh žalobkyne na odklad vykonateľnosti rozsudku Okresného súdu Považská Bystrica č. k. 5Csp/20/2020-148 zo dňa 06.04.2021 zamietol.

1.6. O trovách konania rozhodol súd prvej inštancie podľa § 255 ods. 1 CSP, pričom žalovanému nárok na náhradu trov konania nepriznal, pretože žalovanému žiadne trovy konania nevznikli.

2.1. Proti uzneseniu podala v zákonnej lehote odvolanie žalobkyňa z dôvodov podľa §365 ods. 1 písm. a) až h) a ods. 2 CSP a navrhla, aby odvolací súd rozhodol tak, že napadnuté uznesenie vo výrokoch I. a II. zruší, povolí obnovu konania a odloží vykonateľnosť rozsudku Okresného súdu Považská Bystrica sp. zn. 5Csp/20/2020-148 zo dňa 06.04.2021 a rozhodnutia Slovenského arbitrážneho súdu sp. zn. 158/09/15 zo dňa 07.11.2016. Po povolení obnovy konania žalobkyňa navrhla, aby súd zrušil rozsudok Slovenského arbitrážneho súdu sp. zn. 158/09/15 zo dňa 07.11.2016 a rozsudok Okresného súdu Považská Bystrica sp. zn. 5Csp/20/2020-148 zo dňa 06.04.2021, žalobu žalovaného v rozhodcovskom konaní v celom rozsahu zamietol, oslobodil žalobkyňu od platenia súdneho poplatku v plnom rozsahu a rozhodol, že žiadna zo strán nemá nárok na zaplatenie nákladov súdneho pojednávania.

2.2. Žalobkyňa poukázala na rozhodovaciu prax všeobecných súdov, Ústavného súdu SR, SDEÚ v spotrebiteľských veciach a na neplatnosť zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 8500027158 zo dňa 26.06.2013, neplatnosť rozhodcovskej doložky, neplatnosť dohody o zrážkach zo mzdy a dohody o poskytovaní služieb, neprijateľné zmluvné podmienky majúce za následok bezúročnosť a bezpoplatkovosť poskytnutého úveru, neplatnosť ustanovení o zmluvnej pokute s tým, že na základe toho, že sa objavili pochybnosti o kvalite spotrebiteľskej zmlúv, je žaloba na obnovu konania dôvodná. Pričom uvedené skutočnosti nemohla žalobkyňa ako spotrebiteľka v čase vydania rozhodcovského rozsudku použiť (nevedela o prebiehajúcom rozhodcovskom konaní) a mala za to, že cieľom povolenia obnovy konania, po tom, čo spotrebiteľ predloží skutočnosti a dôkazy, o ktorých bez svojej viny nevedel v pôvodnom konaní, ak môžu privodiť pre neho priaznivejšie rozhodnutie vo veci, je snaha o vylúčenie neprímeraných podmienok zo života bežných ľudí. Priemerný spotrebiteľ nemá vedomosť o tom, že zo strany dodávateľa dochádza k systémovému porušovaniu spotrebiteľského práva prostredníctvom neprijateľných zmluvných podmienok. To, že žalobkyňa ihneď nepodala odpor proti rozhodcovskému rozsudku, je klasickým príkladom konania priemerného spotrebiteľa, ktorý nedokáže posúdiť neprijateľné zmluvné podmienky, ani nekalé obchodné praktiky a nedokáže využiť procesné inštitúty na svoju obranu. Nečinnosť spotrebiteľa nemôže byť v takom prípade považovaná za konkludentný súhlas, ale je prejavom rezignácie neinformovaného spotrebiteľa, ktorý nevie o neprijateľnosti zmluvných podmienok, ktoré, napriek ich absolútnej neplatnosti, žalovaný uplatňuje.

2.3. Žalobkyňa uviedla, že súd prvej inštancie sa tak dopustil nesprávneho právneho posúdenia otázky právoplatne rozhodnutej veci a svojim postupom a rozhodnutím odňal žalobkyňu možnosť konať pred

súdom, pretože súd pri rozhodovaní nie je viazaný rozhodcovským rozsudkom a nič nebráni tomu, aby na tento vôbec neprihliadol, ak ide

o právo spotrebiteľa na právnu ochranu pred neprijateľnými zmluvnými podmienkami. Súd prvej inštancie mal správne posúdiť prekážku *res iudicata* tak, že nemal na procesno-právnu normu vôbec prihliadať, resp. mal jej použitie z dôvodu, že odporuje kogentným normám európskeho práva a jej uplatnenie bráni poskytnutiu ochrany spotrebiteľa pred neprijateľnými zmluvnými podmienkami úplne vylúčiť. V dôsledku nesprávneho právneho posúdenia súdom prvého stupňa tak bolo žalobkyni odňaté právo na prístup súdu, a teda odopretá aj súdna ochrana proti neprijateľným zmluvným podmienkam, ktorú mal súd poskytnúť *ex offio*. Žalobkyňa mala za to, že obnova konania je mimoriadnom opravným prostriedkom, ktorý umožňuje prekonať prekážku *rei iudicatae* a znova vo veci rozhodnúť. Žalobkyňa dôvodila, že súd už pri povolení obnovy konania by mal preskúmať zmluvu o úvere a zistiť, že medzi účastníkmi ide o spotrebiteľský právny vzťah, na ktorý sa musí použiť spotrebiteľské právo.

2.4. Žalobkyňa vyslovila námietku arbitrárnosti, pretože súd prvej inštancie sa nevyrovnal so všetkými argumentmi v žalobe na obnovu konania. Právo na súdnu ochranu tak bolo porušené tým, že sa nekonalo podľa platných právnych predpisov. Obnova konania predstavuje účinný prostriedok ochrany, a ak je naplnený dôvod obnovy konania, má mať prednosť pred opatrením exekučného súdu, ktorý by nemal minimálne v časti neprijateľnej zmluvnej pokuty problematický rozhodcovský rozsudok ako exekučný titul vykonať. Žalobkyňa sa nestotožnila s názorom súdu, že na podmienky obnovy konania má dopadať reštriktívny výklad procesných ustanovení o obnove konania. K porušeniu práva žalobkyne na spravodlivý proces došlo tým, že súd náležite nezdôvodnil všetky právne a skutkovo relevantné skutočnosti, na základe ktorých nepovolil obnovu konania. Žalobkyňa mala za to, že práve včasnosť podania návrhu na obnovu konania považuje súd za kruciálny nedostatok procesu obnovy konania, pričom súdu žalobkyňa vysvetlila, prečo bolo logicky akceptovateľné zohľadniť návrh na obnovu konania a aplikačná prax plne podporuje závery žalobkyne, pretože vôbec nie je ojedinelé, že spotrebiteľ sa mobilizuje až v čase exekučného konania, čo bol aj prípad žalobkyne, pretože o rozhodcovskom konaní nevedela, a teda sa nemohla brániť, keď exekučný titul dostala až z exekučného úradu dňa 16.07.2019 a až vtedy sa začala brániť proti nárokom žalovaného podaním žaloby na zrušenie rozhodcovského rozsudku dňa 08.08.2019.

2.5. Žalobkyňa nesúhlasila s odôvodnením uznesenia súdu prvej inštancie, že nepredložila a neoznačila žiadny dôkaz, ktorý sa môže vykonať v súčasnosti a nemohol sa vykonať v pôvodnom konaní a uviedla, že o rozhodcovskom rozsudku sa dozvedela až z upovedomenia o začatí exekúcie, ktoré prevzala dňa 16.07.2019, kde bol uvedený exekučný titul, a preto podala žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku súdom až dňa 08.08.2019.

2.6. Žalobkyňa ďalej uviedla, že v poslednom kvartáli roku 2022 sa obrátila na svojho zástupcu, ktorý rieši jej dlhy komplexne, a to spoločnosť A. s.r.o., ktorá žalobkyňu usmernila a získala informácie o rozhodnutiach vnútroštátnych súdov, ako aj rozhodnutiach Európskeho súdneho dvora, ktoré mohli byť použité v základnom konaní a ktoré by pre žalobkyňu privodili priaznivejšie rozhodnutie vo veci, a preto mal súd prvej inštancie posúdiť začiatok plynutia 3-mesačnej subjektívnej lehoty na podanie návrhu na súd žalobkyňou a nezaložiť ho od času účinnosti týchto rozhodnutí, ale od okamihu, kedy o nich žalobkyňa získala od spoločnosti A. s.r.o. vedomosť.

2.7. Žalobkyňa poukázala na to, že súdy sa v odôvodnení uznesenia len obmedzili na konštatovanie, že bolo rozhodnuté právoplatne rozhodcovským rozsudkom, pričom súd uznal nárok žalovaného čo do istiny a príslušenstva, *de facto* teda potvrdil platnosť právneho vzťahu medzi žalobkyňou a žalovaným a všetkých nárokov z nich vyplývajúcich. Podľa žalobkyne je iluzórne, že sa súd zaoberal aj otázkou platnosti či neplatnosti zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 26.06.2013. Žalobkyňa tiež uviedla, že súd prvej inštancie nesprávne skutkovo a právne posúdil zmluvu o úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 26.06.2013, nesprávne vyhodnotil postup súdov, ktoré vo veci rozhodovali a to aj rozhodcovského či exekučného súdu, ktoré žalovanému priznali uplatnený nárok, bez toho, aby tento nárok podrobili súdnej kontrole neprijateľnosti zmluvných podmienok ako odporujúci platnej legislatíve, a teda aj uviedli dôvody, ktoré by viedli všeobecný súd k povoleniu obnovy konania.

2.8. Na základe uvedeného mala žalobkyňa za to, že svoju žalobu na obnovu konania riadne odôvodnila v súlade so zákonom a nie je tak zjavne nedôvodná, keďže v návrhu na obnovu konania uviedla nové skutočnosti alebo dôkazy týkajúce sa strán alebo predmetu pôvodného konania, ktoré bez svojej viny nemohla použiť v pôvodnom konaní alebo ktoré sa nemohli vykonať v pôvodnom konaní a privodili by tak pre žalobkyňu priaznivejšie rozhodnutie vo veci. Ďalej tiež uviedla, že je oslobodená od súdnych poplatkov.

3. Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu navrhol odvolanie zamietnuť a uznesenie súdu prvej inštancie ako vecne správne potvrdiť s tým, že žalobkyňa vo svojom odvolaní neuviedla a nepreukázala žiadne skutočnosti, ktoré by preukazovali a odôvodňovali nesprávnosť právneho posúdenia súdu prvej inštancie. Žalovaný poukázal, že žalobkyňa sa podanou žalobou domáhala povolenia obnovy konania, ktoré bolo vedené pred Okresným súdom Považská Bystrica pod sp. zn. 5Csp/20/2020. Uvedené konanie sa skončilo právoplatným uznesením Krajského súdu v Trenčíne pod č. k. 27CoCsp/42/2021 – 199 zo dňa 31.05. 2022, ktorým bolo konanie zastavené. Žalovaný mal za to, že ak neexistuje žiadne meritórne rozhodnutie z predchádzajúceho konania, potom o obnove konania nie je možné vôbec uvažovať. Civilný sporový poriadok uvádza, že obnovu konania je možné povoliť proti právoplatnému rozsudku, uzneseniu o schválení súdneho zmiereu alebo platobnému rozkazu. Proti uzneseniu o zastavení konania zákon žiadnu žalobu o povolenie obnovy konania nepripúšťa. Druhou podstatnou skutočnosťou podľa žalovaného je, že žalobkyňa v konaní neosvedčila a ani netvrdila skutočnosti, ktoré by umožnili posúdenie včasnosti žaloby, čo je ďalší dôvod pre odmietnutie žaloby na povolenie obnovy konania. Žalovaný tiež poukázal na to, že žalobkyňa nepreukázala splnenie ani základného predpokladu pre povolenie obnovy, t. j. že v novom konaní môže dôjsť k novému rozhodnutiu v jej prospech. Vzhľadom na zmeškanie zákonnej prekluzívnej lehoty pre podanie žaloby o zrušenie rozhodcovského rozsudku uvedená podmienka splnená byť nemôže.

4. Žalobkyňa v rámci odvolacej repliky zopakovala svoju argumentáciu uvedenú v odvolaní, pričom považovala vyjadrenie žalovaného k odvolaniu za účelové, vágne a laxné, smerované v jeho prospech. Žalovaný podľa žalobkyne sleduje pre ňu neželaný stav, a to udržanie právoplatnosti rozhodcovského rozsudku, a preto žalovaný argumentuje zužujúcim výkladom dotknutých procesných ustanovení, ktoré umožňujú proces obnoviť.

5.1. Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie proti uzneseniu bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávnenou osobou (§ 359 CSP), pokiaľ ide o výrok I. smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 355 ods. 2, § 357 písm. c) CSP), preskúmal napadnuté uznesenie v medziach odvolania (§ 379, § 380 CSP) a bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) pričom dospel k záveru, že odvolanie proti výroku I. nie je dôvodné, a preto napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie v tejto časti ako vecne správne podľa § 387 ods. 1, 2 CSP potvrdil.

5.2. Podľa § 397 CSP proti právoplatnému rozsudku je prípustná žaloba na obnovu konania, ak

- a) sú tu skutočnosti, rozhodnutia alebo dôkazy týkajúce sa strán a predmetu pôvodného konania, ktoré ten, kto podal žalobu na obnovu konania, bez svojej viny nemohol použiť v pôvodnom konaní, ak môžu privodiť pre neho priaznivejšie rozhodnutie vo veci,
- b) možno vykonať dôkazy, ktoré sa nemohli vykonať v pôvodnom konaní, ak môžu privodiť pre stranu priaznivejšie rozhodnutie vo veci,
- c) bolo rozhodnuté v neprospech strany v dôsledku trestného činu sudcu, iných subjektov konania alebo inej osoby zúčastnenej na konaní,
- d) Európsky súd pre ľudské práva rozhodol alebo dospel vo svojom rozsudku k záveru, že rozhodnutím súdu alebo konaním, ktoré mu predchádzalo, boli porušené základné ľudské práva alebo slobody strany a závažné dôsledky tohto porušenia neboli odstránené priznaným spravodlivým zadosťučinením,
- e) je v rozpore s rozhodnutím Súdneho dvora Európskej únie, Rady Európskej únie alebo Komisie, ktoré je pre strany záväzné, alebo
- f) možnosť jeho preskúmania vyplýva z osobitného predpisu v súvislosti s uznaním alebo výkonom rozhodnutia slovenského súdu v inom členskom štáte Európskej únie.

5.3. Podľa § 398 CSP žaloba na obnovu konania je prípustná aj proti právoplatnému uzneseniu, ktorým bol schválený zmier, ak možno dôvody obnovy vzťahovať aj na predpoklady, za ktorých sa zmier schvaľoval; to platí primerane aj o platobnom rozkaze, ktorý nadobudol právoplatnosť.

5.4. Podľa § 413 ods. 1 písm. c) CSP súd uznesením odmietne žalobu na obnovu konania, ak smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je prípustná.

5.5. Zo zhora citovaných zákonných ustanovení vyplýva, že žaloba na obnovu konania je mimoriadny opravný prostriedok, ktorý smeruje proti právoplatným rozhodnutiam súdu, teda proti právoplatným rozsudkom, proti právoplatným uzneseniam, ktorými bol schválený zmier, ako aj proti právoplatným platobným rozkazom, pokiaľ sú splnené všetky zákonné podmienky prípustnosti tohto mimoriadneho opravného prostriedku (žaloba na obnovu konania musí byť podaná oprávnenou osobou, musí ísť o prípustný predmet obnovy konania, prípustný dôvod obnovy konania, musí byť dodržaná zákonná subjektívna a objektívna lehota na podanie žaloby na obnovu konania a žaloba musí obsahovať predpísané náležitosti). Dôvody prípustnosti žaloby na obnovu konania proti právoplatnému rozsudku, vypočítané

v § 397 CSP, sú ustanovené taxatívne. Uplatnenie iného dôvodu žaloby na obnovu konania má za následok odmietnutie žaloby na obnovu konania z dôvodu jej zjavnej nedôvodnosti. Žaloba na obnovu konania nie je opravným prostriedkom, ktorým možno dosiahnuť nápravu nesprávosti súdneho rozhodnutia, ktorá má pôvod v nesprávnom postupe súdu alebo je výsledkom nesprávneho právneho posúdenia veci. Na nápravu nesprávneho rozhodnutia

v takýchto prípadoch slúžia podľa povahy rozhodnutia a charakteru namietanej nesprávosti iné opravné prostriedky (odvolanie a odpor, alebo dovolanie). Žaloba na obnovu konania je prostriedkom slúžiacim predovšetkým na nápravu právoplatného rozhodnutia, ktorého nesprávnosť spočíva v nedostatkoch v skutkových zisteniach (nesprávne alebo neúplne zistený skutkový stav), ktoré nie sú spôsobené nesprávnou činnosťou súdu, ale okolnosťami, ktoré strane sporu objektívne neumožňovali použiť skutočnosti, rozhodnutia a dôkazy

v pôvodnom konaní; alebo nemožnosťou vykonať dôkazy v pôvodnom konaní. V nadväznosti na uvedené je možné konštatovať, že obnova konania proti uzneseniu súdu v zásade prípustná nie je. Proti právoplatnému uzneseniu je obnova konania prípustná len v tom prípade, ak bol uznesením schválený zmier, alebo ide o uznesenie vydané v dedičskom konaní a v konaní o návrat maloletého do cudziny, ak zmenu alebo zrušenie uznesenia nemožno dosiahnuť inak. Proti ostatným uzneseniam je žaloba na obnovu konania neprípustná. Žaloba na obnovu konania je prípustná aj proti právoplatnému platobnému rozkazu, avšak len v tom prípade, ak dôvody obnovy konania možno vzťahovať na predpoklady, za ktorých došlo k jeho vydaniu.

5.6. Súd prvej inštancie napadnutým výrokom I. uznesenia odmietol žalobu na obnovu konania z dôvodu, že smerovala proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je prípustná. Odvolací súd dospel súhlasne so súdom prvej inštancie k záveru, že v danom prípade boli splnené procesné predpoklady odôvodňujúce odmietnutie žaloby na obnovu konania, pričom súd prvej inštancie postupoval správne, keď v posudzovanej veci v prvom rade skúmal podmienky na konanie o žalobe na obnovu konania. Zo žaloby na obnovu konania, ako aj z podaného odvolania je zrejmé, že žalobkyňa sa domáhala obnovy konania vedeného na Okresnom súde Považská Bystrica pod sp. zn. 5Csp/20/2020, v ktorom súd prvej inštancie rozsudkom pod č. k. 5Csp/20/2020-148 zo dňa 06.04.2021 žalobu žalobkyne o určenie neplatnosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, o určenie bezúročnosti a bezpoplatkovosti spotrebiteľského úveru a o vydanie bezdôvodného obohatenia zamietol. Na základe žalobkyňou podaného odvolania Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací uznesením pod č. k. 27CoCsp/42/2021-199 zo dňa 31.05.2022 rozsudok Okresného súdu Považská Bystrica pod č. k. 5Csp/20/2020-148 zo dňa 06.04.2021 zrušil a konanie zastavil. Odvolací súd preto v zhode so súdom prvej inštancie dospel k záveru, že žaloba na obnovu konania smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je prípustná. Pokiaľ teda súd prvej inštancie výrokom I. žalobu žalobkyne o povolenie obnovy konania zmysle § 413 ods. 1 písm. c) CSP odmietol, jeho rozhodnutie vychádza zo správneho právneho posúdenia dôvodov obnovy konania. Skutočnosť, že v tomto rozhodnutí neboli naplnené očakávania žalobkyne a že súd prvej inštancie nerozhodol v súlade s jej právnymi názorom ešte neznamená, že došlo k porušeniu jej základného práva na spravodlivé súdne konanie. Súd prvej inštancie postupoval v súlade so záväznými právnymi predpismi a majúc na pamäti základné právo strán konania na súdnu ochranu, túto stranám sporu poskytol

v požadovanej kvalite. Odvolací súd preto poukazuje na odôvodnenie napadnutého rozhodnutia čo do tvrdenia, že v danej veci neboli preukázané podmienky na povolenie obnovy konania, s čím sa stotožňuje

v zmysle § 387 ods. 2 CSP. Odvolací súd tak na základe vyššie uvedeného podľa § 387 ods. 1 CSP napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie vo výroku I. ako vecne správne potvrdil.

5.7. Vo vzťahu ku konaniu pred odvolacím súdom a k odôvodneniu rozhodnutia odvolacieho súdu je potrebné poukázať na rozhodnutie Ústavného súdu SR sp. zn.

IV. ÚS 115/2003 zo dňa 3. júla 2003, z ktorého vyplýva, že ani odvolací súd nemusí dať odpoveď na každý odvolací dôvod, ale len na ten, ktorý má pre vec podstatný význam. Podľa Nálezu Ústavného súdu SR sp.zn. II. ÚS 78/2005 zo 16. marca 2005 "... odôvodnenie súdneho rozhodnutia v opravnom konaní však nemá odpovedať na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní, zostali sporné, alebo sú nevyhnutné na doplnenie dôvodov prvostupňového rozhodnutia, ktoré sa preskúmava v odvolacom konaní...". S poukazom na uvedené ostatné odvolacie námietky neboli pre rozhodnutie relevantné, preto sa nimi odvolací súd nezaoberal. Rovnako pokiaľ žalobkyňa poukázala na rôzne súdne rozhodnutia, tieto s prejednávanou otázkou prípustného predmetu obnovy konania nesúvisia.

5.8. Odvolací súd ďalej uvádza, že z titulu aplikácie § 387 ods. 2 CSP nie je potrebné, aby odvolací súd v odôvodnení svojho rozhodnutia zopakoval tie skutkové a právne závery, ktoré sú obsiahnuté v napadnutom uznesení súdu prvej inštancie. Pri posudzovaní vecnej správnosti rozhodnutia súdu prvej inštancie je nevyhnutné len zdôrazniť okolnosti podstatné a rozhodné, ktoré súvisia s odvolacími dôvodmi. Tento postup krajského súdu ako odvolacieho súdu je aj v súlade s uznesením Ústavného súdu SR sp. zn. IV. ÚS 350/09 zo dňa 8. októbra 2009, podľa ktorého odôvodnenia rozhodnutia prvoinštančného a odvolacieho súdu nemožno posudzovať izolovane, obe konania z hľadiska predmetu konania tvoria jeden celok (II. ÚS 78/05, III. ÚS 264/08, IV ÚS 372/08). V tejto súvislosti odvolací súd vychádza aj zo záverov Najvyššieho súdu SR uvedených v rozsudku sp. zn. 2Cdo/170/05, v zmysle ktorého pokiaľ

v odvolacom konaní dôjde k potvrdeniu rozhodnutia súdu prvej inštancie, tak odvolací súd sa v zásade môže obmedziť na prevzatie odôvodnenia nižšieho súdu.

5.9. Odvolaním napadnutým výrokom II. uznesenia súd prvej inštancie zamietol návrh na odklad vykonateľnosti rozsudku Okresného súdu Považská Bystrica č. k. 5Csp/20/2020-148 zo dňa 06.04.2021 z dôvodu, že neexistujú dôvody hodné osobitného zreteľa na odklad vykonateľnosti rozhodnutia podľa § 412 CSP, keďže rozhodnutie bolo zrušené.

6.1. Odvolanie možno meritórne prejednať, teda na jeho základe vykonať odvolací prieskum ním napadnutého rozhodnutia, iba za kumulatívneho naplnenia procesných podmienok prípustnosti odvolania, ktorými vychádzajúc z § 386 CSP sú prípustný predmet odvolania, zachovanie zákonnej lehoty na podanie odvolania, procesná legitímácia odvolateľa a dodržanie zákonných náležitostí odvolania. Ak ktorákoľvek z uvedených procesných podmienok prípustnosti odvolania nie je splnená, odvolací súd bez toho, aby vykonal vecný odvolací prieskum napadnutého rozhodnutia, odvolanie podľa § 386 CSP z procesných dôvodov odmietne.

6.2. Odvolanie proti uzneseniu je prípustné len vtedy, ak ho zákon pripúšťa, pričom § 357 CSP obsahuje taxatívny výpočet uznesení, proti ktorým možno podať odvolanie. Ak teda bude odvolanie podané proti inému uzneseniu, než tam uvedenému, musí byť odvolacím súdom odmietnuté. S poukazom na uvedené odvolací súd dospel k záveru, že odvolanie žalobkyne, ktoré smeruje proti výroku II. uznesenia, ktorým súd prvej inštancie zamietol návrh na odklad vykonateľnosti rozsudku Okresného súdu Považská Bystrica pod

č. k. 5Csp/20/2020-147 zo dňa 06.04.2021, nie je prípustné, vychádzajúc pri tom z dikcie

§ 357 CSP. Podľa gramatického výkladu je odvolanie prípustné iba proti uzneseniu súdu prvej inštancie o odklade vykonateľnosti rozhodnutia (§ 357 písm. j) CSP). Odvolanie teda nie je prípustné proti uzneseniu, ktorým nebolo vyhovené návrhu na odklad vykonateľnosti rozhodnutia. Odvolací súd považuje za potrebné uviesť, že nesprávne poučenie o možnosti podať odvolanie vo vzťahu k napadnutému uzneseniu, nezakladá prípustnosť odvolania tam, kde je ex lege vylúčené. Vzhľadom na uvedené odvolací súd v súlade so zhora citovanými zákonnými ustanoveniami odvolanie žalobkyne proti výroku II. uznesenia odmietol podľa § 386 písm. c) CSP.

6.3. Za skutkovo a právne správne považuje odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie aj vo výroku o náhrade trov konania, o ktorých rozhodol za aplikácie § 255 ods. 1 CSP.

7. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1, § 262 ods. 1, § 255 ods. 1 CSP. Vzhľadom na to, že žalovaný mal v odvolacom konaní plný úspech, má nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 % proti žalobkyni, ktorá v odvolacom konaní úspech nemala. Výšku týchto trov ustáli postupom podľa § 262 ods. 2 CSP súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozhodnutia odvolacieho súdu samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

8. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Trenčíne pomerom hlasov tri ku nule (§ 393 ods. 2 CSP).

### **Poučenie:**

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP):

- dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov

b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu

c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP)

- dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu

b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP)

- dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP)

- dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1, 2 CSP)

- v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh, § 428 CSP)

- dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom (okrem prípadov podľa § 429 ods. 2 CSP). Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).